

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/3/2018
Identifikačné číslo spisu:	5114010596
Dátum vydania rozhodnutia:	24.10.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:5114010596.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského, na neverejnom zasadnutí konanom 24. októbra 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvineného V. A., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 10. januára 2017, sp. zn. 1Tos/1/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného V. A. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Žilina uznesením z 11. novembra 2016, sp. zn. 36T/84/2014, podľa § 419 ods. 1 Tr. por., s poukazom na § 52 ods. 1 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený V. A. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Žilina z 30. mája 2014, sp. zn. 36T/84/2014, neosvedčil a uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov vykoná. Podľa § 419 ods. 4 Tr. por., § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a § 52 ods. 5 Tr. zák. okresný súd odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Žiline uznesením z 10. januára 2017, sp. zn. 1Tos/1/2017, sťažnosť obvineného voči uzneseniu okresného súdu zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Proti rozhodnutiu druhostupňového súdu podal obvinený dňa 3. novembra 2017, prostredníctvom ustanoveného obhajcu, dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

Obvinený naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zdôvodnil tým, že mu okresný súd, aj napriek jeho výslovnej požiadavke učinenej na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. novembra 2016, neustanovil obhajcu. Obvinený v tomto smere nesúhlasí s postupom okresného súdu, ktorý pokračoval v predmetnom verejnom zasadnutí s odôvodnením, že obvinený mal 9 pracovných dní, a teda dostatok času na to, aby si zvolil obhajcu, alebo oň požiadal.

Deklarovaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je z pohľadu obvineného daný tým, že konajúce súdy pri posudzovaní jeho osvedčenia nesprávne prihliadli na odsudzujúci rozsudok Mestského súdu v Brne z 30. decembra 2015, sp. zn. 8T/114/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Brne z 11. februára 2016, sp. zn. 7To/38/2016. Obvinený nesúhlasí s vyjadrením okresného súdu uvedeným v odôvodnení uznesenia, že sa mal dňa 27. decembra 2015 dopustiť prečinu krádeže, nakoľko podľa vlastných slov bol v tom čase už vo výkone trestu odňatia slobody. Obvinený považuje rozhodnutia konajúcich súdov za nedostatočne odôvodnené.

V zmysle toho obvinený najvyššiemu súdu navrhol, aby zrušil dovolaním napadnuté rozhodnutia a vec vrátil na ďalšie konanie.

Okresný prokurátor v Žiline sa k dovolaniu obvineného v stručnosti vyjadril dňa 14. decembra 2017. Podľa jeho názoru uznesenie súdu o neosvedčení sa v skúšobnej dobe nie je uvedené v ustanovení § 368 ods. 2 písm. a/ až písm. h/ Tr. por., čo znamená, že proti takému rozhodnutiu nie je možné podať dovolanie.

Vzhľadom na uvedené okresný prokurátor navrhol najvyššiemu súdu, aby dovolanie obvineného odmietol postupom podľa § 382 písm. f/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané neoprávnenou osobou podľa § 382 písm. b/ Tr. por.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por., ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie:

- a/ rozsudok a trestný rozkaz,
- b/ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c/ uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d/ uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,
- e/ uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f/ uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g/ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h/ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a/ až g/, alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 371 ods. 2 Tr. por. minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmiennečnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie len proti rozhodnutiam, ktorých taxatívny výpočet je uvedený v ustanovení § 368 ods. 2 Tr. por. Medzi tieto rozhodnutia však nepatrí uznesenie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, resp. o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený.

Ustanovenie § 371 ods. 2 Tr. por. rozširuje okruh rozhodnutí, voči ktorým je možné podať dovolanie.

Ako však vyplýva z naposledy uvedeného ustanovenia, v týchto prípadoch je na podanie dovolania oprávnený výlučne minister spravodlivosti za podmienok súladných s § 369 ods. 1 Tr. por. Pri týchto rozhodnutiach obvinený nedisponuje tzv. aktívnou legitímáciou, čo ho stavia do pozície osoby oprávnenej „len“ na podanie podnetu na dovolanie ministrovi spravodlivosti.

Uvedené obmedzenie nie je samoúčelné, ale vyplýva z ideového poňatia dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku, ktorý má slúžiť predovšetkým k náprave najzávažnejších procesných a hmotnoprávných chýb v meritórnych rozhodnutiach všeobecných súdov, teda rozhodnutiach vo veci samej, ktorými sa trestné konanie končí ako celok. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach chronicky pripomína, že dovolanie nemožno vnímať ako ďalšiu riadnu opravnú inštanciu. Z uvedeného dôvodu zákonodarca obmedzil možnosť podania dovolania len voči vybraným rozhodnutiam (§ 368 ods. 2 Tr. por.), osobitne so zreteľom na rozhodnutia, ktoré nemajú meritórny charakter (§ 371 ods. 2 Tr. por.) cez osobu ministra spravodlivosti.

V predmetnej trestnej veci okresný súd uznesením rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Nakoľko z povahy veci vyplýva, že ide o rozhodnutie o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, ako už bolo dovolacím súdom uvedené vyššie, na podanie dovolania v tomto prípade nie je oprávnený obvinený, ale len minister spravodlivosti.

S ohľadom na vyššie uvedené preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.